

**BISKOP
FRIDTJOV
BIRKELI**

**„JA“
til medlemskap,
et avgjørende
steg vestover**

11

Utgitt av
"JA til EF"
Aksjonen

BISKOP FRIDTJØV BIRKELI TIL «BERGENS TIDENDE»:

— Jeg går avgjort inn for norsk medlemskap i Fellesskapet! Hovedsaken for meg i denne viktige sammenhengen er at dersom Norge — forhåpentlig — sier ja, betyr det at vi tar enda et avgjørende steg vestover. Og motsatt: dersom vi sier nei, vil det før eller siden bety et steg østover. Jeg tør si at dette synspunktet for meg er helt avgjørende for mitt syn på norsk medlemskap. Jeg forstår selvsagt dem som sier at vi jo har andre vestlige forbindelseslinjer, f.eks. gjennom NATO. Men det hjelper bare ikke! Sier vi nei til EF, betyr det at vi er inne i en skjebnesvanger utvikling i østlig retning. Og her vil jeg understreke at Norge ikke har noe tilfelles med de østlige diktaturstater. Alt vi eier av verdier har vi derimot fått fra Vest-Europa. Derfra fikk vi kristendommen og den kristne kultur, derfra fikk vi våre livsidealer. Og dypt i den norske folkesjæl er der noe som er seg bevisst denne forankringen.

Det er biskop dr. theol. Fridtjov Birkeli som sier dette til «Bergens Tidende». Han presiserer likevel at Den norske kirke ikke har tatt standpunkt for eller mot EF-medlemskap, og vil heller ikke gjøre det. Men det forhindrer ikke at vi som enkeltpersoner har meninger om saken. Og like siden spørsmålet om norsk tilslutning til EF ble brakt på bane, har jeg vært engasjert — og egentlig har jeg aldri vært i tvil om mitt standpunkt, sier biskopen.

Ikke bare økonomi

— Hvorledes vil De karakterisere den norske EF-debatten generelt?

— Det kunne være mangt å si om den, men jeg skjønner ikke at man så ensidig har lagt vekten på den økonomiske side av saken. Jeg er selvsagt enig i at det betyr svært mye for oss at norsk økonomi gjør det mulig for alle grupper av folket å ha gode levevilkår. Jeg unner også vårt jordbruk, vårt fiske og vår industri alt godt. Men når man gjør de økonomiske

aspektene til hovedsak, da må det understrekes at det aldeles ikke er nok at **vår** økonomi er på høyde — særlig når vi vet at økonomien i verdensmålestokk avdekker overveldende sosial-etiske problemer.

— De nevnte tilknytningen vestover — har Englands holdning spilt noen rolle for Deres standpunkt?

— Jeg har selvsagt fulgt spent med i den engelske EF-debatten, og jeg er av den oppfatning at det England gjør, vil være naturlig for oss å gjøre — også i denne saken. Etter min mening er Norge mye mer skjebnebundet til England enn vi er til det øvrige Skandinavia!

«Ja» for tredje gang

I denne forbindelsen vil jeg gjerne peke på at det Norske Arbeiderparti tre ganger i løpet av de siste 50 årene har vært med på å understreke denne vestlige tilhørigheten. Det skjedde første gang i begynnelsen av 20-årene da det var generalstreik og vi sto på randen av

revolusjon. Det var fristende å gå veien østover, men Arbeiderpartiet sa instinktivt nei. Den andre gangen Arbeiderpartiet sto ved en korsvei, var under siste verdenskrig. Da møtte partiet Vesten i fangeleirene, i England og i fellesskapet med våre vestlige allierte. For 2. gang kastet Arbeiderpartiet loddet i Vestens vektskål, etter min oppfatning i dyp kontakt med den norske folkesjel.

I den aktuelle EF-situasjon kan jeg også tenke meg at det av partipolitiske grunner kan ha vært fristende å gå den letteste veien — men for tredje gang har partiet altså markert det samme standpunkt som før.

Suvereniteten

— Men suvereniteten, biskop Birkeli?

— Jeg forstår innvendingene om at vi må gi avkall på noe av vår suverenitet om vi går inn i EF. Men den utviklingen begynte allerede med Harald Hårfagre. Folk har ellers lett for å glemme at vi frivillig gikk inn i FN med alle de konsekvenser dette innebar. Man kunne si at alle medlemsstatene i FN påvirker hverandres suverenitet. Vi har med andre ord forlenget oppdaget at vi står ikke alene i verden. Og vårt medlemskap i de mange internasjonale organisasjonene betyr i virkeligheten en smule innskrenkning av vår suverenitet. Det samme var tilfelle da vi gikk inn i EFTA. Og en skal ikke ha sett mye av livet i EF-landene før en skjønner at det her dreier seg om land som fortsatt vil arbeide for sin selvstendighet — samtidig som de arbeider for det felles beste.

Kirken og EF

Jo mer verden blir én, jo mer må vi også gi avkall på noe av vår selvstendighet, til beste for menneskeheten. Før kunne vi si «Leve Toten, skitt i Norge». I dag kan vi ikke si «Leve Norge, skitt i verden». For til dette å gi avkall på noe av vår suverenitet — slik vi altså allerede har gjort det i flere sammenhenger — hører også en positiv vilje og evne til å

være med å bestemme den fremtidige kursen.

— Hva er Deres synspunkt på den kirkelige debatt som har vært ført om norsk medlemskap?

— Jeg må bare beklage at enkelte har gått svært langt f.eks. når det gjelder at Bibelen angivelig skulle forby oss å gå inn i EF. Det har til og med stått på trykk at Tusenårsriket i Daniels bok skulle være identisk med Fellesmarkedet. Å snakke om Luxembourg, Irland og Norge som «ledende nasjoner», er mildest talt uholdbart. Det er nok fra helt annet og langt mer diktatorisk hold avkristningen eventuelt vil komme. Dette er en form for skremselsagitasjon som kristne mennesker burde være meget forsiktige med!

Den katolske kirke

Tidligere var frykten for den katolske kirkes innflytelse i EF-landene sterkt fremme i debatten, og denne frykten har ikke helt sluppet taket hos enkelte. Her bør det for det første antydes at den katolske kirke befinner seg i en totalt ny situasjon siden utvidelsen av EF første gang kom på tale, og vi overdriver jo heller ikke når vi sier at den katolske kirke i dag har tatt opp mange av Luthers hovedtanker i sitt liv. For oss har det dessuten vist seg at evangelisk kristendom har så mye åndskraft i seg at den har tålt berøringen med andre kirker i alle verdensdeler.

Ellers er jeg av den oppfatning at det kristne syn på menneskeverdet skulle juble når det får denne sjansen til forpliktende samarbeid i et område som har skaffet oss to verdenskriger med alle de menneskelige lidelser og all den menneskelige nød de har ført med seg.

— Jeg vil ellers understreke at jeg i høy grad vil være med å bevare gammeldags, evangelisk kristendom. Jeg ser ikke noe håp for fremtiden uten Kristus. Men Kristus er sannelig også å finne ute i Europa, også i EF-landene. Det skjer i dag en åndelig fornyelse i Vest-Europa, som det er verdt å følge med i, sier biskop Fridtjov Birkeli.

JA til EF

KONTOR I BERGEN:

Lars Hillesgate 20 b — III etasje
(Inngang Lars Hillesgate).
Telefon 21 48 95.

Til «Ja til EF»-aksjonen, Cort Adelersgate 16, Oslo 2.
Telex 56.51.85. Postboks 2599, Solli, Oslo 2.

Jeg ønsker å tegne meg som støttemedlem og vil gi
et bidrag på kroner

- som ☐ er sendt over postgiro 210811
☐ er sendt over bankgiro 8200.01.40208
☐ følger vedlagt i sjekk

- ☐ Jeg ønsker informasjonsmateriell tilsendt
☐ Jeg ønsker å delta i det lokale arbeid.

Navn:

Adresse:

Kontroll: Ildal, Waaler & Co., statsautoriserte revisorer